

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, zast. JUDr. Liborem Holemým, advokátem se sídlem Meziříčská 774, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č. j. MSK 1741/2014, vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 20 A 6/2014, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudkyni Krajského soudu v Ostravě, Mgr. Jarmile Úředníčkové,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě, Mgr. Jarmila Úředníčková, **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 20 A 6/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví a navrhla, aby toto rozhodnutí bylo zrušeno, neboť jím bylo velmi závažným způsobem zasaženo do jejích práv. S následným postupem soudu ve věci není spokojená, má za to, že průtahy v řešení žaloby ze strany soudu, obstrukce a postup soudu ji poškozují. Dne 22. 7. 2015 bylo krajskému soudu doručeno podání žalobkyně obsahující i námitku podjatosti proti soudkyni krajského soudu, Mgr. Jarmile Úředníčkové.

[2] Podjatost je spatřována v tom, že soudkyně v rozporu s § 76 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tedy v rozporu se zákonem předepsaným postupem, vypsala jednání. O vypsaném jednání nadto řádně neinformovala žalobkyni. Ta ostatně nebyla informována ani o tom, že by věc měla soudit Mgr. Úředníčková. S odkazem na § 76 s. ř. s. shrnula, že jednání nemělo být fakticky vypsané a že postup soudu ji zatěžuje a poškozuje.

[3] Soudkyně Mgr. Jarmila Úředníčková ve vyjádření k námitce podjatosti uvedla, že k účastníkům řízení není v žádném poměru, žalobkyni osobně nezná. Věc jí byla přidělena dle rozvrhu práce krajského soudu k datu 1. 1. 2015. O termínu jednání byl uvědoměn zástupce žalobkyně JUDr. Libor Holemý. Uvedla, že na výslovnou žádost žalobkyně jí byl sdělen termín jednání a byla též informována, která soudkyně bude v dané věci rozhodovat. Má za to, že okolnosti, které spočívají v jejím postupu v řízení, nejsou důvodem k jejímu vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci. Na výsledku řízení nemá žádný zájem.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu*

nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

[6] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11). Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána zákonnému (příslušnému) soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

[7] Důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům (ať již přátelský či nepřátelský) může být založen příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě však nebyla objektivně zjištěna žádná z těchto skutečností.

[8] Po zhodnocení námitky podjatosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky k vyloučení soudkyně dle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou dány. Žalobkyně netvrdila konkrétní skutečnosti, jež by svědčily o poměru soudkyně k věci či k účastníkům nebo jejich zástupcům. Podjatost dovozovala pouze z postupu soudkyně v řízení o projednávané věci. Avšak nespokojenost s postupem soudkyně v tomto řízení nemůže být dle § 8 odst. 1, věty třetí, s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudkyně. S námitkou, že soudce nevede řízení podle představ účastníka řízení, nelze uspět.

[9] Pokud žalobkyně nebude souhlasit s postupem soudkyně v řešené věci, bude moci proti rozhodnutí krajského soudu podat kasační stížnost.

pokračování

[10] Za situace, kdy námitka podjatosti byla založena na důvodech, které § 8 odst. 1 s. ř. s. výslovně nepřipouští, a rovněž dotčená soudkyně vyloučila existenci skutečností, jež by mohly být důvodem její podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudkyně krajského soudu, Mgr. Jarmila Úředníčková, není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 20 A 6/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu